

XXII.

Eatus uir cu i nō imputauit Dominus peccatum, nec est in spiri
 tu eius do lus, inue tera ue runt ossa mea, dū clamarem tola di e, conuersus
 sum in erumna mea, dū confi gi tur spina. Dixi: confitebor aduersum me in iu sti cis
 am meam Domino, & tu re mi sti im pi e tatem pec ca ti me i,
 omnis sanctus in tempore oportu no.

Secūda pars.

Veruntamen in di lu ui o aquarū multa rum ad cum nō approxi

mabunt. Tu es refugium me um à tribu la ti o ne qua cir cunde dit me, ex ul ta tis

o mea, erue me, à circūdantibus me. Intellectum tibi da bo, & instru am

te in ui a hac qua gradi eris, firmabo super te, firmabo super te o cu los me

os. Nolite fi e ri sicut equus & mu lus, qbus nō est intellectus.

33 ij

Tercia
pars.

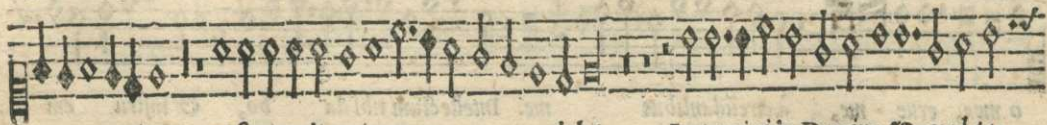

In chamo & freno maxillas eorum cōstrin

ge,

qui nō approximāt ad te. Multa flagella pec ca to ris, sperantem autem in Do

mino. mi se ricordi a circum dabit. Leta mi ni in Domino & ex ul tas

te iusti, & glori a mi ni omnes re fti corde cor de.

